

Đêm Kinh Dị

Cánh cổng bằng sắt của biệt thự Vũ Anh lúc nào cũng đóng im như 1 cánh cổng nghĩa địa . Tấm bảng nhỏ có biên nguệch ngoạc mấy dòng chữ : " Nhà bán . Xin hỏi tại số XXX , đường XYZ " treo vào một song sắt bằng một sợi dây kẽm . Mỗi lần có cơn gió mạnh là nó lại lắc lư , đập vào cánh cổng những tiếng leng keng buồn bã . Bốn bức tường vây bọc biệt thự trước kia sáng sủa , sạch sẽ bao nhiêu thì bây giờ lại u ám bẩn thỉu bấy nhiêu . Lớp vôi trắng đã bong gần hết tự bao giờ để lộ ra lớp vôi xám xịt lốm đốm điểm vài mảnh trắng của lớp vôi trước chưa rớt hẳn càng làm tăng vẻ tiêu tụy của ngôi nhà .

Khu vườn bên trong đã chết ngay cái vẻ xanh tươi mát dịu sau mấy ngày không người chăm sóc và từ đó đến nay càng ngày càng xơ xác với những đám cỏ úa vàng vọt , tiêu điều , mọc chằng chịt cả lối đi trải sỏi trắng . Những loài cây dại điểm hoa tím , trắng nhạt nhẽo đã nằm , bò , mọc ngổn ngang giữa đám cỏ vàng tàn tạ đó . Một đôi lần vào lúc chiều sắp lặn người ta nghe tiếng kêu xào xạc của dăm ba cặp chim trời từ giữa khoảng không gian , kéo nhau về làm tổ trong vườn . Biệt thự mất hết sinh khí của những ngày lúc trước và bây giờ có dáng dấp của một cụ già nằm im lặng mỗi mồn ngấm những tia nắng mặt trời thoi thóp rọi qua kẽ lá và vạch lên nền đá hoa những vạch vàng đứt đoạn .

Người chủ cũ vốn là một thương gia giàu có , vì muốn tránh cảnh chật chội của đô thành đầy nắng chói bụi mù nên đã bỏ tiền xây cất biệt thự này ngay trên một đám đất bỏ hoang lổn nhổn những phần mộ vô chủ . Dĩ nhiên là trước khi viên gạch đầu tiên được đặt làm nền , thương gia đó cũng đã thi hành những thủ tục thông thường như di chuyển các phần mộ sang một nơi khác và thuê người dọn dẹp đám đất cho khang trang sạch sẽ .

Dân xóm chung quanh đây toàn là dân lao động . Từ lâu chen chúc nhau trong những căn nhà lá lụp xụp , đám dân này không một ai dám có ý nghĩ dựng nhà dựng cửa lên đầu lên cổ những người đã nằm trong lòng đất . Vì thế khi thấy những chiếc xe vận tải chất đầy xi măng , gạch đá nặng nề lùi lũi bò vào trong xóm , thiên hạ lấy đó là cả một chuyện lạ và kéo nhau ra xem đông nghẹt.

Thế rồi mấy tháng sau , biệt thự được hoàn tất . Một gia đình sang trọng ồn ào dọn đến . Mấy tuần lễ đầu không có gì lạ nhưng rồi dùng một cái , toàn gia cư ngụ trong biệt thự ấy hấp tấp dọn đi như luồng gió lốc . Dân trong xóm ngơ ngác , lạ lùng và xầm xì bàn tán . Có người đánh bạo hỏi đứa con chủ nhà , nhân có một lần nó trở lại lấy nốt một vài đồ đạc còn sót , thì được đưa nhỏ cho biết là gia đình nó dọn đi vì một lý do dính líu đến nghề nghiệp của ba nó . Đám người hiếu kì không thỏa mãn vì câu trả lời giản dị đó . Họ tưởng tượng ra những duyên cớ thật rắc rối , huyền bí và kỳ quặc để giải thích câu chuyện dọn nhà dọn cửa đáng nghi này .

Hầu hết mọi người cho rằng trong ngôi biệt thự có ma quỷ mà trước đây lũ vong linh ấy trú ẩn trong đám mộ phần chưa được cải táng . Chính ma quỷ đã chọc phá và tạo nên những chuyện rùng rợn bên trong ngôi biệt thự làm cho gia đình người thương gia đó phải dời đi nơi khác . Mỗi người lại còn tưởng tượng ra được bộ mặt của lũ quỷ trong ngôi biệt thự đó nữa . Thật không thiếu một chi tiết rùng rợn nào mà họ lại không dùng đến . Người thì nói là con quỷ có hai cái răng nanh , mỗi cái dài hai tấc , tóc quỷ dài đến gót chân , đôi mắt quỷ không tròn nhưng lại nhìn thấu cả tim , gan , phèo , phổi của những người đứng trước mặt nó . Có người lại tưởng tượng rằng quỷ chỉ có một mắt ở trán , có hai cái vòi ngắn thay cho mũi , chắc là dùng để hút máu và không có miệngv.v ... Nói chung là lũ quỷ ấy thừa sức để dọa con nít trong xóm và cả người lớn nữa nếu cần .

Thế mà có một bọn trẻ trong xóm không coi lũ quỷ có gì đáng sợ . Từ ngày biệt thự bỏ hoang chúng vẫn rủ nhau leo tường vào nhà nghịch ngợm . Ở đây chúng vật nhau , ném nhau hoặc choáng nhau bằng gậy gộc . Khi đã chán chúng xoay qua trò ném đá vào một mục tiêu mà các mục tiêu ấy chính là những ô cửa kính .

Bọn con nít rần rần đầu ấy hằng ngày vẫn cứ thân nhiên ra vào cái gang sơn riêng của chúng . Chúng sung sướng vì có một nơi rộng rãi , có thể chơi đùa thả cửa mà không sợ nóng bức hay mưa dầm. Chúng đã mở được cả cửa lớn vào trong , tranh nhau nhặt những mẫu thuốc lá hoặc những tờ giấy màu in hình xanh đỏ . Thằng Tý , " xếp " của bọn nhóc con ấy lại còn moi ở đâu ra được một đôi kính

râm mắt một bên mắt . Nó đeo lù lù trên sống mũi nom buồn cười nôn ruột , vừa phì phà điều thuốc mót được , vừa giu8ong đôi mắt sau cặp kính đen , nó vừa trông coi vừa chỉ huy lũ nhóc con lục lọi khắp nhà . Đối với chúng , cả thế giới hình như thu gọn trong ngôi nhà đó . Mặc dầu bị đe dọa , cảm đoán . chúng vẫn lên đến đó tụ họp ở trong " ngôi nhà lý tưởng " của chúng .

Một buổi sáng , Tý vừa mắt nhắm mắt mở thức dậy thì đã thấy thằng Lâm , một đàn em của nó , chạy vào kê tai nói nhỏ hồi lâu . Tý vừa nghe vừa cau mày và liếc nhìn ra phía biệt thự . Nó rửa mặt vội vàng bằng cách nhúng cả đầu vào chậu nước . Rồi vừa vuốt tóc , nó vừa đi ra cửa với thằng Lâm . Hai đứa đến gần ngôi biệt thự thì dừng lại . Tý vừa trông thấy một người đàn ông gầy và cao đứng ngấm ngĩa "ngôi nhà của chúng " với dáng điệu lạnh lùng và bí mật . Ông ta có một khuôn mặt khắc khổ , bận một bộ y phục đen và chiếc mũ dạ đội trên đầu cũng đen nốt vì thế người ông toát ra một vẻ bí mật dị kì .

Nhìn biệt thự một lúc khá lâu ông ta bỏ đi . Tối đến , trong khi bọn thằng Tý đang thì thầm bàn tán về ông ta thì lại thấy con người bí mật ấy trở lại với người chủ cũ.

Hai người đến trước biệt thự , vừa chỉ trỏ vừa nói chuyện nho nhỏ với nhau . Thỉnh thoảng người đàn ông lại cất tiếng cười . Tiếng cười của ông như tiếng chuột rúc . Cả bọn trẻ con nhận thấy ông cười rất nhỏ nhưng lại rõ và nhanh , đứa nào đứa nấy cũng hơi rờn rợn

Hai người nói chuyện một hồi rồi ra ngõ lên xe đi mất . Sáng sớm hôm sau , trong lúc cả xóm đang lục tục thức dậy thì ngoài ngõ tiến vào một bọn người ăn mặc xoàng xĩnh vác một đồng chổi , thùng , cuốc , xẻng . Bọn người này vô trong biệt thự và khởi sự dọn cỏ , quét tước . Những rác rưởi được họ chất thành một đồng và châm lửa đốt . Những thứ không đốt được họ đổ xuống cả một hố sâu rồi lấp lại cẩn thận . Chỉ nội trong một ngày ngôi biệt thự đã trở về vị trí huỳnh hoàng ngày xưa của nó sau khi một bọn thợ khác đến thay các cửa kính và sơn quét tường cột . Bao nhiêu vết tích bọn trẻ con để lại trong mấy tháng , bọn thợ thu dọn phẳng phiu trong một ngày trời , báo hiệu ngôi nhà sắp thuộc về chủ mới . Điều này bọn thằng Tý đã đoán trước và chúng còn biết được vài điều đại khái về người chủ mới . Chúng không có thiện cảm chút nào với ông ta cả vì chính ông đã công khai chiếm đoạt một cách rất hợp lý ngôi nhà " của chúng ".

Nhưng vốn là những đứa trẻ cứng đầu cứng cổ , chúng không chịu thua một cách dễ dàng như thế . Chúng cùng nhau bàn tính một kế hoạch và dự tính sẽ thi hành ngay sau khi người chủ mới dọn đến " ngôi nhà của chúng " .

Người đàn ông kỳ lạ dọn đồ đạc đến biệt thự một cách thần tốc vào lúc nào chẳng ai được rõ . úc Tý thức dậy thì đã thấy ông ta đứng ở trước hiên nhà trông nom mấy người làm đang tưới nước trong sân và trồng cây quanh những chân tường . Vài người khác lo khiêng những chậu cảnh để ngay ngắn trên lối đi trải sỏi trắng , có nhười lại đang treo một lồng chim tước vào một cành cây lớn .

Đám người đó im lặng làm việc , tuyệt nhiên không mở miệng nói một câu nào cả

Đến tối , hình như công việc chỉnh trang biệt thự đã xong vì Tý không thấy có người nào khác đến ngôi nhà nữa . Như vậy chỉ có một mình người đàn ông ở trong biệt thự và Tý lấy làm mừng vì như thế càng dễ dàng cho nó thực hiện ý định .

Tối hôm đó , Tý gọi thêm hai đứa nữa rồi cả ba lên vào trong biệt thự . Sau khi chia việc , ba đứa đi về ba ngã . Riêng Tý rón rén lại gần cửa sổ và ghé mắt nhìn vào rình rập . Nó thấy người đàn ông vẫn mặc bộ y phục đen như hôm nọ và đang ngồi trước một cái bàn rộng bày la liệt những đồ đạc quái lạ mà Tý chưa bao giờ thấy . Hình như ông ta đang dán mắt vào một quyển sách và chăm chú vào công việc đó lắm . Tý thò tay lấy trong túi miếng vải trắng trộm được của mẹ nó buổi sáng , có đục sẵn hai lỗ nhỏ . Nó chụp miếng vải lên đầu và nhờ hai lỗ đó để nhìn mọi sự vật . Vừa xong công việc thì Tý nghe thấy tiếng mèo ngao ngao từ đằng xa vọng lại . Giờ hành động sắp điểm . Tý hồi hộp dơ tay nắm hờ chốt cửa sổ .

Thình lình , trong gian phòng vang lên một tiếng "cạch !" khá to . Tý mừng rỡ vì thấy hai thằng bạn của nó thi hành kế hoạch khá chu đáo : Hai vật trong đám đồ đạc của người đàn ông bày trên bàn đã thình lình văng xuống sàn gạch trước cặp mắt ngạc nhiên của ông ta . Tiếp theo đó , hai tiếng "cạch !" nữa lại vang lên , thêm hai vật trên bàn bay xuống sàn gạch . Tý thầm nghĩ : " thằng Lâm và thằng Lạc bắn giỏi thật . Thảo nào bao nhiêu chim trong xóm bị tụi nó làm thịt nhẵn cũng chẳng lạ " Vừa nghĩ đến đây , Tý bỗng thấy người đàn ông xô ghế đứng dậy toan bước ra cửa .

Nhưng " xoảng " một cái , bóng đèn điện trên bàn vỡ tan , ánh sáng trên bàn vụt tắt , trong nhà tối om . Tý vội vã xoay chốt cửa , nhưng thấy cứng ngắt , nó liền vác một cục đá choảng vào cửa kính . Thế rồi nó đưa cái đầu trắng toát của nó ra chỗ kính vỡ mà lắc lư đồng thời rú lên mấy tiếng thê thảm . Hai thằng bạn ở đằng sau cũng vội rú theo , thằng thì giả tiếng chó sói tru , đứa thì vừa giơ gậy quơ loảng xoảng vào cửa kính vừa hét lên như còi tàu hỏa .

Ngần ấy tiếng động rùn rợn huà nhau cùng lúc tạo thành một âm thanh khủng khiếp toát mồ hôi lạnh . Thành linh âm thanh ấy im bật . Ba đứa trẻ đã nhả qua tường chạy như bay về nhà , bò lên giường mà lăn ra ngủ như chết .

Sáng hôm sau , thằng Tý vù thức dậy là đã vội lảng vảng sang ngôi biệt thự để dò la động tĩnh . Thằng Lắm chẳng rõ đã đến lúc nào , thấy Tý , nó chạy lại báo cáo :

- Thằng cha đó vẫn tỉnh bơ như không anh ạ . Sáng nay em thấy lão ấy kêu mấy người thợ đến sửa lại mấy chỗ bị vỡ hôm qua chứ chẳng thấy gì khác .

- Vậy thì mình phải làm vài chuyện nữa ho lão sợ mới được . Đêm nay ba đứa mình vào trong nhà phá cho thật đã . Chắc chỉ đến mai là lão cuốn gói đi thằng .

Tối đến , ba đứa trẻ tụ tập trước ngôi biệt thự . Thằng Lắm nói :

- Ngôi nhà hiện giờ không còn ai , lúc trưa lão ấy đã đi ra khỏi nhà , cho đến bây giờ vẫn chưa về .

Thằng Tý bước lên bậc cửa , một tay xoay chốt cửa , một tay cầm cây gậy . Nhưng cánh cửa không nhúc nhích . Tý bực mình . Nhưng nó sực nhớ ra là cửa đã khóa cẩn thận . Nó bước xuống nói nhỏ :

- Lão khóa cửa rồi chúng mày ạ !

Lắm chờ người ra . Cả ba đứa đều quên mất cái điếm này . Sáu con mắt ngó nhau bối rối . Nhưng vừa nhìn dáo dạt , thằng Tý bỗng kêu lên :

- Ủa .. cái gì nhưchìa khóa ?

Hai đứa kia nhảy lên :

- đâu ? đâu ?

Tý nhào lên thêm gạch , chụp lấy một vật nhỏ và nhìn kỹ càng >

Lắm và Lạc nhìn theo thì thấy quả nhiên đó là 1 cái chìa khóa .

Lạc giục :

- Mở đại đi , may ra được thì đo8~ khổ .

Tý gạt đầu , nhẹ nhàng cho chìa khóa vào trong ổ khóa . Thật vừa vặn ! Chỉ cần xoay nhẹ một cái rồi đẩy khẽ là cánh cửa đã mở toang . Ba đứa mừng rỡ lên vào . Cả ba đứa tiếp tục đi trong bóng tối . Thành linh Tý dừng lại . Hai đứa kia dồn cục lại thành một khối . Tuy rắn mắt nhưng không hiểu sao trong cái bóng tối mịt mù này chúng lại thấy lờ mờ những hình bóng ma quỷ . Đứa nào cũng cảm tưởng như tóc gáy mình đang từ từ dựng thẳng dậy . Chúng ép sát vào nhau và thở phì phò . Tiếng hô hấp của chúng giữa bốn bức tường kín nổi lên rõ rệt .

Thằng Tý cố lấy can đảm bằng cách hít một hơi dài , đoạn lò mò bước tới . Hai đứa kia cũng vội vã bước theo . Thế là cả ba cùng dõ dẫm đi về phía trước như lũ người máy . Vì quá hồi hộp , chúng quên mất những điều đã bàn tính lúc chập tối . Thành linh ba đứa lại xô vào nhau . Chúng vừa nghe thấy trong bóng tối mênh mông của toà nhà rộng lớn một tiếng động . Tiếng động kỳ lạ , mới đầu thông thả như tiếng văng đưa kéo kết , sau nhanh dần như tiếng chó sủa râm ran trong đêm tối trời , có lúc tiếng động ấy dồn dập như tiếng vó ngựa gõ trên mặt đường , có lúc nó lại đứt đoạn như tiếng cọ xát của những thanh tre già khi có cơn gió mạnh . Đôi khi tiếng động trở nên thánh thót như giọt mưa rơi rồi chuyển sang âm ỳ như tiếng sóng vỗ vào ghềng đá ngoài khơi . Nhiều lúc tiếng động như chạy ra từ bốn góc tường chạy bổ vào ba đứa trẻ , càng lại gần càng hỗn loạn như tiếng reo hò văng vẳng .

Ba đứa trẻ ép chặt vào nhau . Mắt chúng mở trừng trừng , chân tay chúng cứng ngắt , mồ hôi toát ra đầm đìa . Hình như có một luồng khí lạnh ngất chạy vào trong cơ thể chúng từ những đầu ngón tay , đầu ngón chân dần dần leo lên đùi , lên bụng , bò theo sống lưng lên đến tận đỉnh đầu , cuối cùng thoát ra ngoài từ những chân tóc , đồng thời làm cho những sợi tóc này dựng đứng lên như sợi lông bàn chải

Tiếng động đã ngưng bật một lúc lâu thế mà ba đứa trẻ vẫn chưa nhúc nhích được . Chúng như bị chôn chân xuống nền gạch và cứ sững sờ đứng yên như vậy .

Trong lúc đó , đột nhiên trong phòng hiện ra một ánh sáng le lói . Ánh sáng này di chuyển từ từ

đằng sau tấm màn che cửa và lững lờ đi đến gần ba đứa trẻ . Bọn nhỏ thấy ánh sáng đó phát ra từ một cây nến và điều làm chúng mọc gai ốc cùng mình là cây nến ấy di chuyển giữa không gian mà không có một bàn tay nào nâng đỡ cả . Cây nến ấy từ từ tiến đến gần thằng Tý

Đến trước mặt thằng bé đang mở mắt thao láo , miệng há hốc , nó dừng lại một lúc . Hình như nó đang ngấm nghĩa diện mạo của thằng Tý . lát sau , nó lờ lững đi lại trước mặt thằng Lắm , lúc ấy cũng đang chờ người ra vì khiếp sợ . Rồi tiếp đó nó lại bò lại gần thằng Lạc , với những động tác lặp đi lặp lại .

Dò xét xong , cây nến tự động treo lên một cái giá gỗ cao đóng trên tường và rọi ánh sáng lờ mờ xuống bên dưới . Ánh sáng ấy chẳng không đem lại sự vững dạ cho lũ trẻ mà còn làm tăng thêm vẻ âm u rờn rợn của ngôi nhà nữa .

Không khí im lặng tràn ngập gian phòng . Đâu đây vắng vắng tiếng tích tắc mơ hồ lạnh lẽo của chiếc đồng hồ treo .

Tấm màn gió đột nhiên lại rung chuyển rồi một bóng người hiện ra trước mặt ba đứa trẻ đang lặng người vì khiếp sợ . Bóng người đó từ từ đi lại gần chúng . Gọi là đi thì không đúng vì đầu gối hấn ta không hề co lại và chân hấn lơ lửng cách mặt đất độ ba tấc . Thế rồi khi còn cách bọn trẻ độ ba thước , hấn ta dừng lại , chờ dẫn nhìn vào ba đứa nhỏ ...

Thật không thể nào kể hết nỗi kinh hoàng của lũ trẻ khi chúng cố lấy hết can đảm nhìn vào gương mặt của bóng người vừa hiện ra trước mắt chúng . Một gương mặt mà không ai có thể tưởng tượng được là nó lại khủng khiếp đến như thế . Bộ mặt ấy là tổng hợp của tất cả những sự biểu lộ tình cảm của con người , nghĩa là nó như cười , như khóc , như đau đớn , như thích thú , như đau buồn , như giận dữ . Màu sắc của nó lại là tổng hợp của tất cả những màu sắc mà mắt thường nhìn thấy được : nó vừa xanh , vừa đỏ , vừa tím lại vừa vàng pha lẫn sắc chàm trộn trong màu lam nhạt . Bộ mặt ấy làm cho ba đứa trẻ như chết lặng . Chúng cứ đứng trơ ra như thế rất lâu .

Bóng người bỗng quơ tay ra trước mặt . Một điều thuốc cháy đỏ vụt hiện ra trên hai ngón tay hấn . Hấn đưa điều thuốc lên môi , rít một hơi dài rồi quăng mạnh . Điều thuốc bay tung lên , vạch một luồng sáng đỏ lung chùng căn phòng rồi biến mất , nhẹ nhàng kì ảo như khi xuất hiện . Trong lúc đó bóng người quái đản chồm môi , thờ ra một chùm lửa đỏ rực ... thỉnh thoảng hấn giơ tay chụp lấy đầu mình . Rồi chậm chạp , chắc chắn , hấn lôi cái đầu ấy ra khỏi thân mình hấn . Vừa lôi , hấn vừa lắc lư như say rượu và quái ác thay , vừa lắc lư hấn vừa dần dần tiến về phía ba đứa trẻ

Lũ trẻ hoảng hốt . Mặc dù bị thôi miên vì cảnh tượng vô cùng kinh khiếp xảy ra trước mắt , chúng vẫn cố cựa quậy để vùng chạy . Con quỷ càng lúc càng lại gần lại gần ...

Ba đứa trẻ đột nhiên rú lên một tiếng kinh hãi nhưng liền theo tiếng rú , chúng cảm thấy nhẹ nhõm cả người . Thế là chúng đâm đầu ra cửa , chạy như điên . Thằng Tý vấp chân , lộn một vòng từ trên nền gạch xuống sân cỏ , nhưng nó lồm cồm bò dậy được . Không dám quay đầu lại phía sau , nó nhào mình lên mép tường , đu người lên và leo ra ngoài , loạng choạng chạy tiếp . Vừa chạy nó vừa kêu rú âm ỉ . Hai thằng kia vừa bò vừa lếch tếch chạy theo sau , mồm hét lên những tràng kinh hãi

Sáng hôm sau , câu chuyện đã được đồn đi khắp cả xóm . Từ đó , căn nhà trở lại về tỉnh mịch vốn có của nó . Không một đứa trẻ nào dám héo lánh đến đó quậy phá . Chúng cũng như tất cả dân trong xóm vừa nghe đến câu chuyện con quỷ ấy thì hồn vía lên mây ngay lập tức .